

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 35

W ŚRZODĘ DNIA 30 KWIEŃNIA 1800.

Xiądz Kanonik i Senior Penitencyaryuszów przy Krakowskiej Kollegiacie Świętej Anny Jan Kanty TarSKI darował tutejszemu szpitalowi Świętego Łazarza, tudzież Miłosierdziowi Zł. Pol. 20,000 czyli 7250 Zł. R^uń. Uważając istotną przysługę, którą osoby wspierające darunkiem lub zapisami fundacye publiczne swoim bliźnim, i Krainie czynią, za ten chwalebny uczynek najwyższe onemu oświadczone ukontentowanie. W Krakowie d. 11 Kwietnia 1800.

Z Wiednia d. 23. Kwietnia.

J. C. K. M. gubernialnego registratury Adiunkta Antoniego de Cratey w Tryeście, przez wzgląd na kilka latnie jego gorliwe usługi i pocziwość, aktualnym sekretarzem i dyrektorem expedytury przy Tryeburskim politycznym i kryminalnym Cesarzkim Magistracie nayłaskawiej mianować Raczył.

Od nieznanomego jednego Raczył J.C. K. M. z najwyższym swoim ukontentowaniem przyjąć na dobrowolną wojenną składkę bankową obligacyą na 1500 r^uń.

W wielu miejscach nizszej Austrii obchodzona była d. 17 z wielkimi uroczystościami i nabożeństwem rocznica powszechnego powstania. Między innymi

dystengwował się w Göpfritz poczmistrz Nepumocen de Cratey, który kosztem swoim dał wielki faierwerk z muzyczną kantatą, na której nayszlachetniejsze wiernego poddanego i patrioty Niemieckiego wyrażone były uczucia. Kilka tysięcy ludzi z rożnych okolic znajdowało się na tej uroczystości, podczas której ustawiczne okrzyki: Niech żyje Nayłaskawszy Monarcha! Oby Bóg jego zwyciężkiemu orężowi pobłogostawii! słyszeć się dały.

Z Ofen piszą pod d. 20 kwietnia: "Szlachetne uczynki, a szczególniey takie, które nie tylko miłość do Monarchy i oyczyzny okazują, ale nadto mają za cel ulżyć powszechney nędzy, warte zapewne być ogłoszonymi, żeby nie tylko były

wzorem do naśladowania, ale razem o kazana była przez to publiczna za nie wdzięczność. Gromada Groskanis, sztabowi i niżsi officyerowie stojącego tam konnych strzelców regimentu Bułsy odwodowego szwadronu, Xża Piarzy i Grecy dysunicy, złożyli dla wdow i sierot, których rodzice w walce nieprzyjacielem poległ, tudzież dla ciężko rannych żołnierzy 175 tyń. 23 kr. i te do tutejszey głównej kasy oddali. Piękny ten czyn wart jest być naśladowanym, iakoż spodziewamy się po szlachetnych uczuciach naszych współziomków, że go popierać zechcą i wszelkiego dołożą starania, żeby smutny los owych nieszczęśliwych przez dobrowolne składki był osłodzony."

Męstwo w insurgentach Fontanabuo na po odparciu jenerała Malseny tak daleko się wzmogło, iż po wydaney przez nich odezwie insurekcyja od 37 miejsc pomnożyła się do 122. W tej odezwie mówią: Za pomocą Bożą nieprzyjaciele nasi są na koniec pobitemi. Walczemy teraz ich bronią, ich amunicyą i odzyskaliśmy znowu zdobycz, którą oni naszym braciom zabrali. Krew nieprzyjacielska farbuje nasze odłogiem leżące pola. Widzicie sławnych grenadyerów Francuzkich w naszej niewoli, wielki batalion, który się naszą zgubą cieszył, jest pobity i rozpruszony. Jaka sława dla tych, którzy przeciw nieprzyjaciółom Religii i dobrego porządku tak szczęśliwie walczyli? Oby wszystkich naszych współziomków podobny ożwiał duch! Uzbrojcie się nie zwłocznie, my idziemy naprzód." Obróńcy ci ożyli przez osadzenie wielu wawozów

przyłożyli się znacznie do teraźniejszych wojskowych działań.

Na bywszych Weneckich wyspach Korfu, Cefalonii, Zante, S. Maura i Cerigo zaprowadzony został aż do zawarcia powszechnego pokoju tymczasowy rząd. Składa on się z senatu, który jest z deputowanych tych wysp złożony i w Korfu swoje posiedzenia odbywa. Prezydent jego nosi tytuł archonta; każda wyspa ma osobną radę, która jest z szlachty złożona.

Z Arpino donoszą, iż w tamtejszych okolicach kawał gruntu wynoszący blisko 200 morgow, częścią lasem, częścią oliwnemi drzewami zarosły, przy podobnem do piorona huku, tak się głęboko zapadł że okoliczni tam mieszkańcy nie mogą więcej dostrzedz ogromnych dębów i topoli, które na nim stały. Piękny pałac letni i wiele chłopskich chat zapadło się razem; z ludzi, ani bytła nie jednak nie zginęło.

Znany badacz starożytności we Włoszech, lord Bristol, który był przez Francuzów w Medyolanie w więzieniu trzymany, dla jenerała Kray, który otworzył drogę do oswobodzenia Włoch, wystawia w Medyolanie pamiątek, nad którym już mocno pracują.

Z Auspurga d. 11. Kwietnia.

Ostatnie listy z Donaueschingen donoszą, że spokojność między dwiema armiami stojącymi na granicy Szwajcarskiej trwa ciągle. Francuzi chcieli przy Reineck usypać baterye, lecz gdy Austriacy sprzeciwili się temu grożąc przypuszczeniem szturm do miasta, Francuzi natychmiast zamysł swój porzucili. — Rozkaz jenerała Kray ogłoszony przy obłocie kommenty nad armią jest następujący: "Stosownie

do rozkazu J. C. K. Mci odbieram najwyższą nad tą armią komendę, której Arcy Xzę Karol dla słabości swojego zdrowia dłużej nie mógł dowodzić. Nie byłbym dosyć śmiałym obeymować miejsce po Wodzu tak powszechnie szacowanym, ani poddać się rozkazowi powołującemu mnie do tak ważnego przeznaczenia, gdybym pewnym nie był o duchu iaki całą tę armią ożywia, gdybym niewiedział, że wszystkie członki składające to ogromne korpus, nie radząc się tylko przyrodzonej swojej skłonności, czują się być obowiązanemi pod każdym przewodnikiem ciągle dopełniać tej samej gorliwości usiłowań i ofiar, które naszemu taskawemu monarsze i naszej oyczyźnie winni jesteśmy. Nadchodząca pora roku ułatwiając na nowo poruszenia armii, wyciąga aby wszystko w gotowości było, tak dalece, że wciągu naydaley godzin 4 po odebraniu niniejszego rozkazu każdy regiment, każde korpus wszelkiej ma uzyć usilności do stawienia się w gotowości, przekonywamy, że żadney dywizyi nie może brakować rzeczy do poruszenia nieodbitie potrzebnych. Tu jest miejsce przypomnieć, że wszystkie kobiety licząc w to i żony prostych żołnierzy, które nie są potrzebne w czasie kampanii powinny się oddalić wgiąb dziedzicznych krajów, do miejsc konsystencyi regimentowych rezerw; tudzież, że wszyscy ci Panowie oficyerowie, którzy się na urlopy oddalili, mają być wezwani aby bez wszelkiej zwłoki stawili się z wyrażeniem po imieniu tych, którzy dla rzetelney choroby lub innego iakiego fizycznego defektu od niej kiego już czasu oddalili się od armii i przystali powody, które im niedozwalały stać się posłusznymi na głos honoru i powinności.

Wszystkie rozkazy z mojej kancelaryi, wszystkie zadania, wszystkie rapporta kommanderujących dywizyami, mają być zawsze przesyłane kuryerami, chociażby nawet rozkaz żadnego nie miał znaku, że jest pilnym, ponieważ przed wszystkim należy uważać, że wszystkie rapporta i rozkazy tyoczące się służby wojskowej nigdy nadto wcześnie na swoje przeznaczenie dojść niemogą. — J. C. M. jenerał-majora Schmidt feldmarszałkiem leitoan-tem mianować i na miejscu, które dotąd obeymował zatrzymać go raczył. Jeżeliby iaki chorąży od regimentu pieszego Niemieckiego chciał pominiąć się na miejsce z chorążym w batalionie nadgranicznym Wołoskim nie dawno uformowanym, może o tym uwiadomić kommandanta armii.

Podpisano Kray, F. Z. M.

Hrabia Lehibach dzisiaj wyjechał do Monachii. Jenerał Simbschengtówną swoją kwaterę założył w Ehingen nad Dunajem gdzie mają się zgromadzić różne korpusa milicyy, które ma zlecenie urządzić; liczbę ich do 36,000 ludzi podają.

Z Londynu d. 11. Kwietnia.

Pogłoska o wypłynieniu Bresteńskiej floty sprawia, że papiery przed kilkudniami cokolwiek spadły; lecz dotąd nie mamy żadney o niej wiadomości, prócz, że lord Bridport, który przed Brest krążył, eskadrę od 6 liniowych okrętów Hiszpańskich i fregat odkrył, które zapewne z Ferrol płynęły dla złączenia się z Bresteńską flotą. Bez wątpienia będzie to ta sama eskadra, która dawniej z Rochefort do Ferrol powróciła. Domyslaią się także, że to onę Duński okręt nie daleko Lizbony widział. Ponieważ nie mogła do Brest zawinąć, domyslaią się przeto, że popynęła

ła do Kadyx, dla złączenia się tam z wielu innemi okrętami. — Kanałowa flotta pod lordem Bridport odebrała rozkaz, żeby się niezwłocznie do okolic Brestu znowu udała.

Gdy Xzę Jorku d. 8 konno wyjechał, przelagłszy się koń biegnącego do niego psa, upadł pod nim; zaplątała się Xięciu noga w sztemieniu, wlekl go koń znaczny kawał, i skaliczył sobie twarz, bok, ręce i nogi. Xzę został potym w pocztowym powozie do Jorkhous zawieziony. Chirurg P. Keate dla uspokojenia królewskiej familii, do której kilka sztafet wyprawionych było, zapewnił, że Xzę nie jest niebezpieczno ranionym. Kapitan Fitzgerald został z rozkazu Xcia do jego żony do Oatland posłany, która zaraz do miasta przybyła i ma o nim naytroskliwszą staranność. Dziś polepszyło się znacznie Xciu, iakoż wstał już z łóżka. Królowa odwiedziła go zaraz; stłuczenie jego w bok nie było tak szkodliwe iak z początku mniemano. Król o mało w tych dniach nieopadł nieszczęściu na polowaniu, ponieważ przez skok konia z siodła się usunął, ale szczęściem utrzymał przecie równowagę.

Woyska nasze, które z Deal wyptęły, musiały się dla przeciwnych wiatrow nazad wrocić. — Wiele żon oficyerow nie zyskały pozwolenia puszczania się z swoimi mężami. Odprawiły potym naradzenie między sobą, i tak wielką okazały rozpacz, że im jenerałowie Coote i Pigot musieli nakoniec pozwolić.

Podług wyroku tayney gabinetowej rady ograniczono handel Angielskich lub neutralnych towarow do Francuzkich portow, na same tylko neutralne okręty.

Jeżeli w przesłanych rozkazach osta-

tnią razą naszym admirałom na szrodziemnym morzu, żadna odmiana nie jest uczyniona, to powracająca z Egiptu armia Francuzka będzie od jedney naszej eskadry konwojowana. Powodem była do tego obawa, żeby nie dodała Malcie posiłkow, chociaż ona jest przeważającą siłą blokowana. Głębokie milczenie nasrey dworskiej gazety względem niektórych punktów ugody z Francuzami w Egipcie, czyni ieszcze wątpliwość, względem wykonania ich.

Mowią, że lord Duncan złożył komendę nad flottą na północnym morzu, i że admirał Dickson jego jest następcą. Ten miał zawiesić swoją banderę na okręcie Monarcha.

W Dublinie układają nadaremnie próby przeciw złączeniu.

D. 27 Marca Amerykański okręt od 24 armat z Baltimor stoczył ieszcze nie daleko Scili mocną walkę z Francuzkim korsarzem od 24 armat, w której ostatni do ustąpienia był przymuszony.

Podług naynowszej wiadomości z Bombay pod d. 24 grudnia przybył tam admirał Blanket. Fregata Brave przypraważiła do Bombay Francuzką korwetę Surprise, na której się postawie Typposaiba do rządu Francuzkiego znaydowali. Twierdza Jemaulabad poddała się d. 8 października, przez co dokonany został zdobycie całego kraju Mysoru, czyli bywszego państwa Typposaiba.

Z Madras nadeszła wiadomość, że 2 małe korsarskie okręty Francuzkie zabrawły w odnodze Bengalu 2 Wschodnio Indyjskie i 15 brzegowych okrętów. Reszta wiadomości są pomyślne. Grożące niebezpieczeństwo napadnienia północney In-

dyi przez Zemana Shaw już zniknęło, i we wszystkich częściach naszych posiadłości najsłodsza panuje spokojność. W porcie Bombaju powstał d. 5 listopada Orkan, który z tamtejsze i prawie wszystkie z Perskiej odnogi przybyłe tam okręty zatopił.

Gdy największe losy tegorocznej loteryi aż do jednego od 20,000 f. szt. wyciągnięte zostały, poszczęśliwcy przeto wczoraj jeden los aż do 100 f. szt.

Taxa dochodów będzie teraz z niektórymi odmianami ostrzejsza urządzona, a żeby dochód z niej powiększyć. Kommissarze handlowi nie będą mogli więcę dochodów kupieckich w pewnych liczbach i znakach podawać, ale każdy musi ie sam z swoim podpisem podać i te publicznie każdemu do rozstrząśnienia wystawione będą, przeciw czemu opożytye pisma wielkie czynią zażalenia. Nawet ministeryalne pisma czynią uwagi, że ta długo zawikłana taxa dla jednych tylko adwokatów użyteczną będzie. Dochód z tej taxy był od P. Pitta na 10 mill. f. szt. wyrachowany, lecz w przeszłym roku nie uczynił tylko 6 mill. 200,000 f. szt. Dla tego ostre przedsięwzięcie szkodliwie. Spory w parlamencie względem tego billu, a szczególnie względem punktu, że kupieckie dochody nie będą więcę tajemnicą będąć. Ktokolwiek utai dochód będzie pieniędzy karze podlegał. Kapitały Anglików za granicą podpadały także opłacie, a nawet cudzoziemcy, którzy pewny czas przemieszkały w Anglii muszą tę taxę opłacać.

Angielski dług narodowy wynosi teraz 451 mill. 699,919 f. szt. od którego rocznej prowizyi przypada 19 mill. 813, 569 f. szt.

Z Paryża d. 11. Kwietnia.

Jenerał Berthier wyjechał już z tąd na objęcie kommandy nad odwodową armią przy Dijon. Onegdaj był na pożegnaniu u pierwszego konsula. W przod iedzie do Strasburga i Bazylei, dla umowienia się z jenerałem Moreau względem dalszych działań armii Reńskiej. Ob. Dutailly jako adiutant, a ob. Lesparat, jako sekretarz towarzyszą jenerałowi Berthier. Jenerał Murat będzie iazdą w odwodowej armii dowodził. Jenerał Berthier odbywał w 4 częściach świata kampanie. Służył już w Amerykańskiej wojnie, potem we Włoszech, nakoniec w Afryce i Azji, w Egipcie i pustyniach Syrii.

Dziś ieszcze wychodzi z tąd do Dijon procz oddziału artylerii od gwardyi konsularnej 36 grenadyerów, z których część na honorową eskortę dla Berthiera jest przeznaczona.

Prezydenci Paryża i ich adiunkci obiegli już swe urzędy. Nowe urządzenie administracyi we Francyi już wszędzie jest zaprowadzone. Przy instalacyi prezydentów Paryskich miał minister wewnętrzny Lucjan Buonaparte przemowę do nich, w której między innym wyraził: "W czasie, gdy zarzucone fakcye staraia się rozsiewać trwogę, samo zaprowadzenie prezydentów musi ich usiłowania bezskutecznymi uczynić. Nie roztropni gdy nie mogą niespokojności wzniecić, cieszą się przynajmniej w swej niedołężności, mowieniem o spiskach i znowach. Niewidząc rzeczy, chwytają się nawet cienia."

Niektóre tutejsze pisma zapewniaia, iż pewni ludzie zaczęną znowu po rożgach, iak w czasie rewolucyi, do ludu mówić. Nie wątpią że to policya za-

każe, a nawet już kilku takowych mówców sprzątniono.

Zbrojne kupy w departamentach Ardèche, Vaucluse i Drome składają już także broń. — W Bordeaux d. 31. marca wielka panowała burza: wiele okrętów zostało przez nią uszkodzonych, a niektóre zatopione. Okręt Modeste, który z wschodnich Indyi szedł i do Bordeaux był przeznaczony, ma być przez Anglików do Portsmutu przyprowadzony. Zrobioną przez to szkodę rachują na 3 mill.

Przebieżka do Longchamp, gdzie się Paryżanie z swemi karetami popisują, nie była tą razą dla niepegody liczną. Zprzeczyny spaceru do Longchamp zapomnieli Paryżanie o wszystkich spiskach. — Dziennik wolnych ludzi wychodzi znowu.

Ztąd wyszło znowu 6000 ludzi do odwodowej w Dizon armii. Szef brygady Marin. — Labarthe jest kommandantem husarów ochotnych mianowany, których generał Dumas urządził. Na miejscu generała Murat będzie generał Lasne gwardyą konsularną dowodził.

Przybyły na powrót radca stanu Mar-mont, zdał rządowi rapport o nieusku-tcznieniu swego poselstwa do Amsterdamu. — Zagraniczni ministrowie, którzy w tych dniach audyencyą u Buonapartego mieli, byli potym Pani Buonaparte, prezentowa-nemi.

Generał Brune będzie iak słychać pra-wem skrzydłem odwodowej armii dowo-dził. Berthier, wziął z sobą także generała Dupont, szefa swego głównego sztabu. — Druga kolonna odwodowej armii od 11,600 ludzi przybyła już do Dizon.

Znany Bernier, który przy wojnie szuagrow dawniej iak czynnym był, po-

jechał z Paryża do Angers nazad. Ludwik Buonaparte znalazł się ieszcze w zachod-nich departamentach iako inspektor jazdy.

W paszkwilu, na którym umieszczono podpis teraźniejszego senatora Lefebure iako kommandanta 14, 15 i 17 dywizyi, umieszczone są skargi o opieszałość w służbie Paryżkiej narodowej gwardyi.

Wszystkie 48 członków kassacyjnego trybunału są już przez senat mianowane; 16 wybrano z dawnych członków.

Ob. Girardin wydał teraz ogólny re-iestr, czyli chronologiczno alfabetyczny wypis treści Monitora od jego założenia pod tytułem: *Dictionnaire universelle de la revolution Française*. Dzieło to ma być w tym formacie iak Monitor drukowane i 36 fr. kosztować.

Dzienniki Paryżkie następujące o no-wym Papieżu mieszczą wiadomości: "Grzegorz Chiaramonti pochodzący z Familii szlacheckiej w Cesenji, w młodym dosyć wieku wstąpił do zakonu Benedyktynów. W wielu klasztorach był prof. Isorem Teologii i oświadczył się, że nie jest Jansen-nistą, bo to do dostąpienia godności kościelnych potrzebnym było. Prześladowa-nia, których doświadczał od swoich przełożonych zniewoliły Piusa VI. iego pokre-wnego, że go wyniosł na godność biskupa, a następnie kardynała. Chiaramonti, ro-wnie będąc tylko zakonnikiem, iako i przy-ozdobiony purpurą zawsze był szacowa-nym dla czystości swoich obyczajów, bez-stronności i umiarkowania. Kollegium Święte z trudnością mogłoby być lepszy uczynić wybor. Dla wystawienia sobie rze-telnego wyobrażenia o tego charakterze i zasadach wszyscy ciekawie pytać się będą.

takie było postępowanie jego w czasie rewolucyj. I w rzeczy samej tu go najlepiej uważać potrzeba. Chiaramonti tą częścią wiele przeczności z łagodnością obywateli umiał stosować się do okoliczności, bez wyraźnego oświadczenia się względem swoich zasad. Gdy Francuzi pierwszy raz opanowali Romanią wszelkie czynił usiłowania aby wstrzymać mieszkańców od powstania i nakłonić do dobrego Francuzów przyjęcia. Dom jego i stoł był otwarty dla oficerów, a czasem widziano go wraz z nimi przechodzącego się po mieście. Przez swoje przeto postępowania umiał sobie ufnąć Francuzów zjednać. Gdy w Lugo powstałi byli mieszkańcy przeciwko Francuzom wydał do nich listy Pasterskie i wysłał pośredników w celu zachęcenia do złożenia broni, lecz te jego kroki były bezużytecznymi. Starania jego lepszy odniosły skutek u generała Augereau, ten bowiem za jego wstawieniem się oszczędził buntowników, których mógł wytepić. Gdy uformowano Rzeplą Cyspadeńską, Chiaramonti wielki miał wpływ do wyboru urzędników, zapomocą którego potrafił w swoim departamencie utrzymać deputowanych sobie zupełnie podległych. Pod rządem Rzepltej Cysalpińskiej wydał Homilią, w której przytaczając, niektóre ciemne z pisma wyjątki podawał pod wątpliwość zgodność exystencji religii katolickiej z rządem republikantckim. Minister Policji uwiadomił o tym dyrektoryat, lecz Chiaramonti możnych znalazł obrońców, i niedoznał losu kardynała Mattei, który za toż samo z swojej dycezyi wygnanym został. W czasie rozpoczęcia się nowej we Włoszech wojny, schwytano korespondencyą Chiaramonti z kardynałami

Giovanetti i Mattei zamykając okólnik, na wydanie którego do plebanów ci trzej kardynałowie zgodzili się, nakazując im zachęcanie i namawianie ludu aby broń podnieśli na obronę Religii i Cesarza. Ledwo co Francuzi opuścili Romanią Chiaramonti wydał zaraz do swojej dycezyi list pasterski napominający swoje owieczki aby byli posłusznymi nowym zwycięzcom, których Bóg dla przywrócenia świętej religii posłał. W krótcie potem Francuzi wpadłszy do Romanii, Chiaramonti pominął swego listu pasterskiego wyszedł przed nich z magistratem w Imola, i żadney od nich przykrości niedoznał. Z takowego postępowania Chiaramonti wnosić można, że gwałtownych nie będzie używał środków, jeżeli do nich koniecznie przymuszonym niezostanie, i że do okoliczności stosować się potrafi.

Z Stuttgardu d. 10. Kwietnia.

P. Wickham Minister Króla Jmć W. Brytanii na dniu dzisiejszym przybył do naszego miasta. — Korpus ułanów idące z Bas-Necker ku Balingen wczoraj przechodziło tędy. Dzisiaj z rana przybył regiment kieryksyerów Arcy Xcia Franciszka z Heddelberg i w też same udał się stronę. — Ekwipaże Arcy Xcia Karola na d. 7 przybyły do Ratysbony, a ztamtąd w dalszą do Pragi drogę udać się mają.

Z Norrköping d. 9. Kwietnia.

Onegdaj odbierał Król na amfiteatrze na Niemieckim rynku hołd od zgromadzonych stanów. W mowie którą Król ztędy okazał do stanów ztrotu swego powiedział, przypominał stanowi rycerskiemu jego obowiązki, żeby jako pierwszy stan dystengwował się wiernością do Króla, gorliwością o dobro publiczne i innym

współ stanom dał godny naśladowania przykład obywatelskich cnót. Duchowieństwo napominał, żeby naukę ewangelii w całej iey czystości bez dodatkow i nowości słuchaczom przekładali. "Od was do brzy mężowie stanu mieyskiego (rzekł da ley) oczekuję że z waszych bogactw i majątkow uczynicie najpiękniejszy użytek, że oyczynie dacie z radością pomoc, której potrzebuie. Wy zaś dobrzy Mężowie stanu chłopskiego, nie przestawaycie waszą pracą wybierać z ziemi pożywienia dla waszych współziomków, utrzymaycie chwałę, którąście przez przychyłność do Króla, przez czystość waszych obyczajow nabyli."

Po skończeniu Królewskiej mowy na pierwey szlachta, potym duchowieństwo, stany mieyski i chłopski wykonali wier ności przysięgę, którą im W. kanclerz czytał. Wszystkie stany przypuszczone potym zostały do ucałowania ręki Królew skiej. Królowa znajdowała się na tym akcie uroczystości przytomna. Rosyjski ambasador i zagraniczni posłowie byli także obecni. Piękny dzień wiosny przy dał okazałości temu aktowi.

W wieczor był u Króla bal. Król tań cował z Królową, hrabinami Brahe, Piper i Wachmeister, Królowa z Rosyjskim am basadorem i innemi urzędnikami stanu. Tegoż dnia sprawujący Cesarские intereśsa P. Swierzki przed przybyciem Cesarskie go posła hrabięgo Lodron przy naszym dworze miał pożegnalną u Króla audyen cyą. Król pożegnał go bardzo w grzecz nych wyrazach. W czasie 14 dniowego tu bawienia zasłużył sobie u wszystkich na szacunek i miłość. W krotce wyleżdza do Wiednia.

Oczekiwane promocyje i łaski zostały

aż do zakończenia seymu odłożone.
Z Hagi d. 15. Kwietnia.

W sobotę odebraliśmy wiadomość, że Angielska flotta od 18 okrętow i wielu prze wozowych statkow z 20,000 woyska z Du now wypłynęła. Wszystkich była zwio cona uwaga, czy się do naszych brzegow nie zbliży, lecz dowiedzieliśmy się, że bież swoy obrotu kanałem, a zatem nie jest przeciw naszej Rzpltej przeznaczona. Z tym wszystkim wysłano z tą wiadomością kuryera do Paryża. (Podług naynow szych z Londynu listow flotta ta wrocila się nazad dla przeciwnych wiatrow.)

Wczoray w wieczor rozeszła się po głoska, że telegrafy dostrzegły wiele An gielskich okrętow, lecz dziś nic daley o tym niesłychać. — Pocztowy statek z Nim wegen, który wczoray w wieczor powinien tu być przybydź, podpadł nieszczęściu za topienia po wielkiej burzy z 13 podróżne mi na rzece Waal.

Nasz minister Schimmelpenninck w Pa ryzu odebrał instrukcyą przełożyć pier wszemu konsulowi powody, dla czego za dana w Amsterdamie pożyczka przez rad cę stanu Marmont nie doszła. Nie mogła zaś dla tego doysć 1) że nasza Rzplta od re wolucyi wiele nieszczęścia doświadczyła; 2) że prawie wszystkie osady utraciła; 3) że wszystkie żrzoła która z tamtąd spo dziewane bydź mogły upadły; 4) że han dziewane bydź mogły upadły; 5) że kraj przymuszony jest niestosownie wcale podatki nakładać, które naywiększy spra wiają ucisk; 6) że teraz nałożony bydź znouu musi podatek, przez który zmniejszy się konieczna masa gotowych pienię dzy o 6 mill.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRZODĘ DNIA 30. KWIETNIA 1860.

Z Wenecyi d. 4. Kwietnia.

Wczoraj był zebrany konsystorz, na którym Papież różne poczynił mianowania.

Mowa którą miał Pius VII. na tajnej sesji konsystorza dnia 28 marca była następująca:

"Stanowi Bracie. Wezwani przez nieśmięłą wolę Boga, i przez waszą przychylną do rządu Kościoła, przyieliśmy dostojność Papieżką z żywym uczuciem bojaźni i troskliwości. W istocie samey, jeżeli w czasach szczęśliwych Kościoła dostojność ta jest przykrym ciężarem, jakimże nie jest w czasach trudnych i burzliwych. Przejęci jesteśmy strachem na widok obowiązków głowy kościoła, znajdując się w terażniejszej epoce. Wiemy co Papież winien jest dla dobra trzody sobie powierzoney, lecz nie wiemy jak ma sobie postąpić w momencie kiedy zepsucie obyczajów pomiędzy ludźmi jest tak wielkie, kiedy stan duchowny jest tak wzgardzonym, a kościół w niewoli się znajduje. Ta myśl uciska serce nasze, i nie zostawia

nam momentu spokojności w ten czas kiedy dzień i noc rozmyślamy nad ważnymi obowiązkami na nas włożonemi. Wśród takich to smutnych okoliczności wybraliście nas za głowę kościoła; w rozumieniu iż potrafimy kierować łódką Piotra wśród burzów które ją zewsząd otaczają, lecz przed podobnym ciężarem zadrżałby sam Anioł. Aż pomiędzy jakichże ludzi wybraliście nas. Oto z pomiędzy tych, którzy z nieustraszoną mężnoscą postępowali na drodze prawdy, w tej epoce, w której prawie wszyscy ogołoceni zostali z dóbr swoich, więzieni, wygnani, wystawieni na śmierć i na największe zniewagi, ale to służąc za widowisko Aniołom i ludziom dla miłości Jezusa Chrystusa Pana naszego ukrzyżowanego. W tej epoce, w której każdy z was piastować tę godność nie tylko byłby godniejszym, ale nawet daleko sposobniejszym od nas do sprawowania tak ważnego urzędu z chwałą dla kościoła i z bezpieczeństwem dla nas samych. Jakież wzięliście przedsięwzięcie? Byli w po-

środo was ludzie wysokiey mądrości, którzy mogliście powierzyć Kościół w tych czasach burzliwych; dla czegoż powierzyliście go człowiekowi bez doświadczenia? Znasydowali się na łonie waszym ludzie na pobożniejsi; za coż wybraliście iednego grzesznika? Czemuż głęboka przenikliwość wasza niepotrafiła dostrzedz, w okoliczności tak powszechney naszego nieszczęścia i niezdolności całemu światu znanych.

Czyliż duch święty, który oświeca i wskazuje serca, wybrane, niebył wam przetomny, kiedy wybor wasz na moją padł o sobę? Lecz co mówię? winniśmy owszem wyznać z pewnością, szanowni Bracia, nie dla własney naszej chwały, ale dla Naj-

wyższego, że duch Boży mieszkał w pobożnych sercach waszych, i że taka była wola iego, ażeby my tylko sami byli przez was nad innych wybrani. Czemuż to? Bo podobno w oczach naszych nie byliśmy dosyć słabemi, a w oczach Boga niebyliśmy niczym więcej iak tylko samą słabością; ponieważ Bóg wszechmocny używa do rządzenia kościołem roztropności słabych, ażeby upokorzyć zuchwałych. Lecz im bardziey sposoby, których używa, są bezsilnemi, tym mocniey się przekonujemy, że kościół iak naucza S. Chryzostom, ma swoją zasadę w Niebie, i że go wszędzie Naywyższa Wszechmocność utrzymuje. &c. &c.

DONIESIENIA.

Nomine C. R. Magistratus Urbis Metropolis Cracoviae Regni Galliciae Occidentalis, medio praesentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum tutores Orlersowski et Doi. Ignatius Kromer & Venceslaus Bursik, atque socius commercii Ds. Andreas Rozmanith, medio publicae subhastationis venduntur Clenodiorum in Societate Opler & Rozmanith oppignoratorum Libellum porrexerint. Iudiciumque opem eatenus imploraverint. Cum autem possessores Clenodiorum in praelibata societate oppignoratorum, de loco habitationis, no nioibus & cognominibus ignoti sint, ideo iidem, quatenus pignora eadem in spatio 60 dierum subsecus eorum in publica licitatione distractione, eximant, citantur. Daretum d. 11 Martii 1800.

J. Gellinek.

Wohlman.

Lichocki.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Mtrpl: Cracoviae.
Andzlikiewicz.

Dnia 26 Maja r. b. z rana o godzinie 9 niżej wyrażone do Krol. Miasta Sulejowa należące dochody w Miejsciu Sulejow, za potwierdzeniem wysokiego Gubernium, naywięcey dalacemu w dzierżawę pustaczone będą; iako to:

1mo. Od dnia 21. Czerwca r. b. aż do końca Oktobra 1801.

Propinacya piwa, wodki i miodu, którey fiskalna cena na rok ieden Zł. Ryń. 463 wynosi.

2do. Od dnia 1. Czerwca r. b. do końca Oktobra 1801.

Prawo kopania i palenia wapna, którego fiskalna cena od każdego wypalonego pieca Zł. Ryń. 6.

3tio. Prawo łowienia ryb w rzece Pilica, od którego cena fiskalna z roczney dzierżawy Zł. Ryń. 10.

4to. Palowe to jest od każdej satuki na brzegach rzeki Pilicy w obrębie

miewskim składającego się śplawnego drzewa $\frac{1}{2}$ krayera odbierać, fiskalna cena jest
Zł. R. n. 33

Jeszcze niewyznaczono na jaki czas zadzierżawienie nastąpi, na następujące do-
chody.

5to. Pole, Niwa zwane, od którego fiskalna cena Zł. Ryń. 5.

Zatym każdy chęć do zadzierżawienia mający, na wyznaczonym miejscu i dniu,
z ustanowionym wadium po 10 od sta, od naznaczonej ceny fiskalnej, znajdować się
może.

Z C. K. Cyrk. Urzędu w Końskich d. 16 Kwietnia 1800.

W niebytności J.W. Starosty Cyrkularnego.

Sykora, C. K. 2gi Kom. Cyrk.

Z strony C. K. pełnomocnej zadwornej Komisji Galicyi Zachodniej każde-
mu wiadomo się czyni, że przez resygnacyą P. Kajetana Konopki urząd jego magistra-
tualnego 4 asseссора w Lublinie wraz z pensyą Zł. 300 Ryń. zawakował; zyczącym
sobie zatym takowego miejsca nabydź, sześć niedzielny konkurs naznacza się. W
Krakowie d. 28 Marca 1800.

Baron de Gallenfels, gub. sekretarz.

C. K. Zadworna Komisja Galicyi Zachodniej podaje niniejszym do wiado-
mości: że 15 Maja t. r. dobra mieyskie Olkuszowskie Zurada, Niesułowice, i Parcze
dolne z przyległościami dającemu więcej nad cenę fiskalną 2711 Zł. R. 31 Kr. wyno-
szącą na 3 lata, mianowicie od 24 Czerwca t. r. do 24 Czerwca 1803 wypuszczone zo-
staną w dzierżawę. Chęć dzierżawienia mający niech się tym czasem udadzą dla po-
wzięcia bliższych wiadomości do Zuradowskiej ekonomiki kameralnej, która temi do-
brami do tychczas zawiadywała. W Krakowie d. 15 Kwietnia 1800.

Baron de Gallenfels, gub. sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem
Panu Sewerynowi Potockiemu: że Pan Jerzy Cichowski usądow tych, o przywróce-
nie upadłego terminu w celu przypozwania do sprawy przez zastępcę mafsy krydal-
nej hrabiego Józefa Ofolińskiego adwokata Ostawskiego względem złożenia rachun-
ku z tradycyjalnej poselszyi do Smerdynia, Adamczewice i Dziełkow, przeciw
sobie powodowi sposobem wzajemnego zapozwania wniesionej, żatębę na niego po-
stał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostaje, lub czy
wcale w Ces. Krol. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Sewerynowi
Potockiemu adwokata tutejszego Bronickiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą
postanowiły, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocze-
nie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się,
żeby dnia 31 maja 1800 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody,
te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie Patrona
obrać, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa u-
żywał, które do swej obrony za najsłuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym
razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług
opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej

W Krakowie dnia 26 Lutego 1800 roku.

J. Daublebski Sternek.

Ponieważ w dniu 3cim miesiąca Kwietnia, roku teraźniejszego 1800 na Teatrze uprzywilejowanym pieniądze w Bankocetlach znalezione zostały. Zaczynamy tedy takowe pieniądze zgubił ma się udać do wielmożnego Karola Godinek Rewidenta administracji Celney J. C. K. M. mieszkającego w Krakowie na ulicy Grodzkiej w Kamienicy Groblowskiej pod Nrem 27 stojący, gdzie za opowiedzeniem gatunku Bankocetlow wtaści cielowi pewnie wydanemi zostaną.

Ponieważ według urzędowej odezwy Magistratu Krolewskiego miasta i powiatu wolnego Kronsztad na Węgrach pod 30 sierpnia t. r. na dwóch z przedmieścia Kronsztadzkiego rodem będących braci Jana i Bartłomieja Serbo, którzy przed kilku latami z Kronsztad wyszedłszy o miejscu bawienia swego nie dali wiadomości, po ich w Potz Naysiedl zmarłym bracie Piotrze Serbo, czyli Sirbul 670 Zł. Ryh. 23½ kr. w sukcesysy spadły, przeto wzywa się niniejszym publicznie tych obydwóch braci, lub ich prawych sukcesorow z tym dodatkem, ażeby się dla podniesienia wzmiankowanej sukcesysy w przeciągu 12 lat w powyżey mianowanym magistracie zgłosili; gdyż w przeciwnym przypadku po upłynięciu tego peremtorycznego terminu ta sukcesysa ich owdowiały siostrze Thalmayer wydanaby została.

Z. C. K. pełnomocney Kommissyi Zadworney Galicyi Zachodniej.

Karol baron de Gallenfels, sekretarz gub.

C. Kr. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują Edyktem niniejszym każdemu, komu o tym wiedzieć należy, szczególnie zaś wierzycielom zadłużonego Mikołaja Piaskowskiego na dobrach Klucza Janowieckiego z przył głościami kollokowanym: iż stosownie do dekretu zjazdowego czyli kollokacyynego roku 1790 przez najwyższy trybunał Lubelski dnia 20 Września 1791 roku potwierdzonego, Kollokacya wierzycielow czyli raczej Exdiwizya tychże dobr, przez Radomskiego komornika Winnickiego stosownie do tutajszego pod d. 2 Września zeszłego roku wydanego mandatu, na dniu 28 Maja r. b. uskutecznioma będzie; ktokolwiek tedy tej czynności chce być przytomnym, niechay się nieoczekując osobney cytacyi, na zwykłym wyrażonym terminie sam przez się lub przez pełnomocnika na gruncie dobr przestawionych zjawić. W Krakowie d. 29 Stycznia 1800 roku.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny,

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

Ascher.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem wszystkim wierzycielom Pana Mikołaja Piaskowskiego: że publikowana Edyktem pod dniem 29 stycznia 1800 roku Exdiwizya dobr Krydzie podległych ustale, i że interes zaspokoienia wierzycielow stosownie do mandatu C. K. Appel. Trybunału pod dniem 11 lutego roku bieżącego wydanego, podług praw teraźniejszych zafatwiony będzie. Postanawia się przeto Pan Woyciech Tarczewski tymczasowym masy administratorem: zaleca się Panu komornikowi Winnickiemu spisanie i detaxowanie w przeciągu 4 tygodni ogolney substancyi Mikołaja Piaskowskiego, po czym ukończonym licytacya dobr i spłacenie wierzycielow podług dawnego dekretu Polonizatus nastąpi. Wszyscy zatem wierzyciele, nie oczekując osobnych przypozwow niechay się w prawach swoich dopilnują, i w celu dania wotow swoich do potwierdzenia lub obrania nowego kuratora masy dnia 13 sierpnia roku tego o godzinie 9 zrana w C. K. sądach szlacheckich tutajszych niech się zjawią. W Krakowie dnia 29 marca 1800 r.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Reinheim.

Z Rady C. Kr. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

Weinmann.